

Ebben az évben az egyéves tevékenységünkre nem a TASZ programjai szerint tekintünk vissza, hanem általában értékeljük az emberi jogok érvényesülésének számunkra legfontosabb hazai folyamatait. Saját céljainkat és elért eredményeinket az így azonosított trendek leírásába ágyazva mutatjuk be. Így szólhat az idei éves jelentésünk egyszerre az emberi jogok magyarországi helyzetéről és a TASZ-ról is.

2016

Idén minden korábbinál több ügyben védtük a szabadságot. Két év alatt harmadával emelkedett a jogsegélyszolgálatunkat megkeresők száma. 2014-hez képest negyven százalékkal nőtt azoknak az ügyeknek a száma, amiben képviseletet nyújtunk. 2016-ban tizenegy ügyvédünk összesen száztizennyolc eljárásban nyújtott képviseletet az ügyfeleinknek. Ügyfeleink között vannak a szegénységük miatt hátrányt szenvedő családok, fogyatékos emberek, újságírók, tüntetők, szülők, akik nem lehettek a kórházban a gyerekükkel, romák, akiket romaságuk miatt ért hátrány. Majd' minden munkanapon ott voltunk egy tárgyaláson, kihallgatáson vagy meghallgatáson.

A kétezertizenhatos év a világ jelentős részében enyhén szólva nem kedvezett annak a politikai nézetrendszernek, amely a mindenkit egyenlő mértékben megillető egyéni szabadság elsődlegességét hirdeti. Populista vezetők és pártok kerültek hatalomra, vagy erősödtek meg ebben az évben, egyre népszerűbbnek mutatkozik Európában és Amerikában is a kirekesztő politika, amely tagadja a felvilágosult nyugat vívmányait. Stabil demokráciákban az alkotmányos intézményrendszer talán képes lehet ellenállni e folyamatoknak, ebben bízhatnak a szabadságjogok és egyenlő méltóság védelmén alapuló demokrácia hívei Franciaországban, Hollandiában, Nagy-Britanniában és az Amerikai Egyesült Államokban is. Magyarországon ilyen erős intézményrendszer már nem áll rendelkezésünkre. Az olyan országokban, ahol az alkotmányos intézmények nem képesek megosztani és korlátok közé szorítani a politikai hatalmat, felértékelődik a civil társadalom jelentősége, és abban a következetes jogvédő szervezeteké. Amelyek akkor is azt fogják hirdetni, hogy emberi életet csak szabadon lehet élni, és mindenki élete és sorsa egyenlő tiszteletet és figyelmet érdemel, amikor ez politikailag nem kifizetődő.

Mi ilyen szervezet vagyunk. Nem örülünk a kétezertizenhatos év fejleményeinek, de most érezzük csak igazán, hogy szükség van a munkánkra. Szükség van Önre is: 2017-ben csak akkor tudunk hatékonyan fellépni a várhatóan minden eddiginél erősebb jogtiprás ellen, ha támogatja a munkánkat. A TASZ azon kevés független jogvédő szervezetek egyike, amely képes gátat szabni a jogsértéseknek: legyen részese támogatásával ennek a munkának.

Kapronczay Stefánia, Szabó Máté Dániel

TARTALOMJEGYZÉK

DEMOKRÁCIA KRITIKUS HANGOK NÉLKÜL.....	4 - 9
MEGKERÜLVE A TÖRVÉNYT – AZ ERŐSZAKOS HATALOM	10 - 13
SUNNYOG A HATALOM.....	14 - 22
„AKKOR VAN VÉGE, HA MI MONDJUK, HOGY VÉGE”	23 - 27
A TASZOSOK.....	28 - 30
TASZ SZÁMOKBAN.....	31 - 34

IMPRESSZUM

KIADJA A TÁRSASÁG A SZABADSÁGJOGOKÉRT (TASZ) - 2016. DECEMBER
FOTÓK: FORTEPAN, TASZ
GRAFIKAI TERVEZÉS: HITKA VIKTÓRIA
NYOMDAI KIVITELEZÉS: QUARTZ STUDIO

DEMOKRÁCIA KRITIKUS HANGOK NÉLKÜL

A rendszerváltás óta nem kellett olyan nagy bátorság Magyarországon ahhoz, hogy valaki egy politikust értékeljen, mint ma.

Sándor Mária, Komáromy Gergő (G Ras) és Farkas Norbert. Öntudatos, jogaival élő, azokat érvényesítő polgárok: ez a magyar kormányzat rémálma. Az állami intézményrendszer és a gazdaság viszonylag könnyen elfoglalható, ahogyan ezt láttuk az elmúlt fél évtizedben, de az autonóm személyiség felett nem lehet olyan könnyen uralkodni. A kormányzat országos és helyi szinten is mindent megtesz annak érdekében, hogy ne legyenek ilyen polgárok sehol. Minden megtesz azért, hogy elvegye az emberek kedvét attól, hogy a szűkebb vagy a tágabb közösségük problémáival foglalkozzanak.

A rendszerváltás óta nem kellett olyan nagy bátorság Magyarországon ahhoz, hogy valaki egy politikust értékeljen, mint ma. Újságírók, bloggerek és környezetük ügyeire érzékeny emberek is annak teszik ki magukat, hogy bíróság elé kerüljenek, ha ilyesmire adják a fejüket. Ez a probléma különösen vidéken nehezíti meg a polgárok életét, ahol a helyi hatalom sokszor jogi eszközökkel torolja meg a kritikát. A kritikusokat beperlik, az is előfordul, hogy rágalmazásért vagy becsületsértésért feljelentik. A jogi nyomásgyakorlással a kritika lehalkítása a cél: az emberek többsége eltántorítható a politikai vélemény megfogalmazásától, korrupció leleplezésétől, ha több százezer forintos kártérítés megfizetésére kötelezhetőek, vagy akár büntető eljárás indulhat ellenük, amiben ujjlenyomatot vesznek tőlük és lefényképezik őket, mintha súlyos bűncselekményt követtek volna el. **2016-ban 48 ügyben védünk meg újságírókat, közügyeket iránt érdeklődő állampolgárokat.**

A jogi nyomásgyakorlásra a mi válaszunk a nyomásgyakorlásnak kitettek segítése. Az állampolgári aktivitás fejlesztésére országos ügyvédhálózatot hoztunk létre. Az ügyvédek segítségével polgári és büntetőügyekben is megvédjük azon állampolgárok szabadságjogait, akik beleszólást követelnek a közügyek alakításába. **2016-ban számos sikert értünk el a politikai beszéd miatti büntetőjogi fenyegetéssel szemben. Felmentették azt az ügyfelünket, aki Gyöngyösön a választási kampány**

idején a saját eszközeivel arra biztatta a polgárokat, hogy a szélsőjobbaldali párt, a Jobbik ellen szavazzanak. A járdára festékszóróval azt írta: No Vona, no cry, szórólapokat is osztogatott, mindezért rongálás és rágalmazás miatt indultak ellene büntetőeljárások.

Egy másik ügyfelünk, Dopeman, a bíróság jogerős ítélete szerint nem követett el garázdaságot, amikor egy tüntetésen belerúgott egy ledöntött Orbán-szobor fejébe.

No Vona, no cry

Nagy Róbert Gyöngyösön él. Vona Gábor, a Jobbik elnöke is gyöngyösi, a településen erős a szélső-jobboldali párt jelenléte. Róbert a 2014-es parlamenti választások idején kampányolt a Jobbik ellen. Politikai üzeneteket fújt festékszóróval a gyöngyösi járdákra, csatornafedelekre: "No Vona, no cry", szöveg az egyik szlogen, a másik pedig egy ember rajza volt, aki horogkeresztet dob egy szemetesbe.

Rongálás miatt indult büntetőeljárás a férfi ellen. Őt képviselve a bíróságon azzal érveltünk, hogy Róbert nem követett el bűncselekményt. Éppen ellenkezőleg, a választási kampányban politikai véleményét fejezte ki, a szélsőséges ideológia elleni szavazásra buzdította a gyöngyösieket.

Jogerős ítéletében az Egri Törvényszék kimondta, hogy Róbert üzeneteinek felfestése nem volt bűncselekmény. Egyrészt, mert a járdában nem keletkezett maradandó kár, mivel a felirat hígítóval és kefével könnyen eltávolítható. Mi több, a bírósági tárgyalás idejére már a feliratok nagy része le is kopott. Márpedig kár nélkül rongálásról sem beszélhetünk. Másrészt, azt is kimondta a bíróság, hogy a feliratok nem lépték túl az alkotmányosan védett véleménynyilvánítás kereteit, nem voltak veszélyesek a társadalomra. Szerintünk az ehhez hasonló politikai állásfoglalások éppen a társadalom javát szolgálják.

Az állampolgárok közügyekbe való beleszólásához elengedhetetlen, hogy hozzáférjenek információhoz az állam működéséről. Az információszabadságnak idén újabb korlátozásokat kellett elszenvednie, a kormányzat újabb törvényekkel próbálkozik a közpénzek elköltését homályban tartani. De nemcsak közvetlen nyilvánosságkorlátozással lehet elérni, hogy fontos adatok titokban maradjanak, hanem borsos költségtérítések előírásával és felesleges időhúzással is. Komoly költségekbe kell vernie magát annak, aki közérdekű adatokat szeretne megismerni: nem ritka, hogy többszáz ezer forintos költségtérítés fejében fénymásolnak le például néhány szerződést. Egy rendelet szerint az adatokat kikereső, fénymásoló köztisztviselő munkabérént óránként akár 4 400 forint értékben is megtéríthetetik, mintha ezek a hivatalnokok havonta 739 200 forintot keresnének. Ennyire jön ugyanis ki a rendelet szerinti óradíj havi szinten. Bár olyan adatokról van szó, amelyeket az állam vagy az önkormányzatok a közhatalom gyakorlásával vagy a közpénzek elköltésével összefüggésben, adóforintokból állítanak elő, mégis megismerni az adatokat további vagyonokba kerülhet. **A következő időszakban mindent meg fogunk tenni annak érdekében, hogy ez a rendelet ne maradjon hatályban: ne lehessen költségtérítéssel elzárni az állampolgárokat a tudást.**

Az információtól való elzárásnak szintén része, hogy a fontos közérdekű adatigénylések szinte mindig a bíróságon kötnek ki. A nyilvános adatokat ahelyett, hogy határidőben megismerhetővé tennék, az állami szervek inkább eltitkolják, arra kényszerítve ezzel az adatigénylőt, hogy bírói úton érvényesítse az igényét. Az adatok titokban tartása érdekében az azokat kezelő szervek minden jogorvoslati lehetőséget kimerítenek, aztán végül a pert elveszítik. Az adatokat végül így is kiadják, de átlagosan két évvel azután, hogy a törvény szerint erre nyitva álló tizenöt napos határidejük lejárt. Kevés olyan adat van, amiért megéri két évig pereskedni. Az indokolatlan pereskedés árát is a polgárok fizetik meg, éppen azok, akik elől a nyilvános adatokat el akarják titkolni. **A Kormányzati Ellenőrzési Hivatal jogi képviselője egymillió forint megbízási díjért tett meg mindent azért, hogy ne ismerjük meg, kinek az utasítására rendelték el a Norvég Civil Alap ellenőrzését. Az egymillió forintos megbízási díj nem hasznosult jól, az adatokat a sikeres perünk eredményeképpen végül ki kellett adniuk: kiderült, hogy Orbán Viktor miniszterelnök személyesen rendelte el a civilek vegzálását.**

A miniszterelnök hadjárata a civilek ellen

A 2014-ben politikai nyomásra indult civil végzálással kapcsolatban két évig pereltük a Kormányzati Ellenőrzési Hivatalt (KEHI), hogy megtudhassuk, ki és hogyan utasította a Hivatal elnökét a vizsgálat lefolytatására. A perben a KEHI végig azzal érvelt, hogy jelentései - a vizsgálatokat elrendelő utasítással együtt - kormányzati döntést előkészítő adatok, ezért 10 évig jótékony homály borul rájuk, illetve egy utasítás egyszerű végrehajtójaként nem is minősülnek adatkezelőnek, de mindkettő óriási tévedés. A bíróság a felülvizsgálati szakaszban szerencsére nem is hajolt meg az érvelés előtt és leszögezte, hogy a vizsgálatra utasítást adó személyek mellett a KEHI is kezeli a kért adatot, különben nem is tudná, mit kell csinálnia. A vizsgálatot elrendelő utasítás mint a döntés-előkészítést elrendelő döntés pedig egy idén született alkotmánybírósági határozat alapján sem titkolható el, hiszen még maguk a KEHI-jelentések sem rejtegethetőek a nyilvánosság előtt, nemhogy a vizsgálat pusztán elrendeléséről szóló iratok. 2016 őszén végre megérkezett a válasz: a vizsgálatra személyesen a miniszterelnök adott utasítást – mint később kiderült – kizárólag ebben az egyetlen esetben. Ügybuzgalma figyelemre méltó, ahogy politikai felelőssége is a hadjáratban játszott álságos szerepvállalásával együtt.

A véleménynyilvánítás egyik legerősebb eszköze a tüntetés. Ha ma valaki tüntetni akar, számíthat rá, hogy a törvényt megsértve megtiltják a rendezvényét, olyan okokra hivatkozva, amelyek alapján nem szabad megtiltani tüntetést. Várható, hogy a törvénytörtő gyakorlatot az Országgyűlés legalizálni fogja: az Alkotmánybíróság egy nyári, rendkívül rossz határozata nyomán arra számítunk, hogy a gyülekezési törvényben bővülni fognak az előzetes tiltás lehetőségei. A tüntetőkkel szemben mind gyakrabban indulnak garázdaság vagy hatósági intézkedéssel szembeni engedetlenség miatt szabálysértési eljárások, a tüntetés résztvevői is sokat kockáztatnak, ha az utcán hallatják a hangjukat.

Van mit tennie a jogvédőnek azért, hogy lehessen tüntetni: a gyülekezés illegitim korlátait jogi eljárásokon keresztül le kell bontani, segíteni kell a tüntetőket abban, hogy a rendezvényeiket az eredeti szándékaiknak megfelelően megtarthassák, a résztvevők megfélemlítését pedig ellensúlyozni kell azzal, hogy jogi képviselést vállalunk az ellenük indított eljárásokban. Mi mindig ott állunk a tüntetők mellett: legyen szó telefonos jogi tanácsadásról vagy perbeli képviselétről. Azokkal szemben, akiket a jogi eljárásokkal vagy a költségekkel nem lehet eltántorítani attól, hogy a demokratikus közvéleményben kritikus hangot képviseljenek,

megfélemlítő megfigyeléseket helyeznek kilátásba kormánypárti politikusok. Idén a titkosszolgálatokat felügyelő egyik miniszter és az Országgyűlés Nemzetbiztonsági bizottságának kormánypárti alelnöke is beszélt arról, hogy indokolt volna a Soros György alapítványai által támogatott civil szervezetek nemzetbiztonsági megfigyelése. Bár volt olyan szervezet, aki talált az irodájában poloskát, teljes bizonyossággal soha nem lehet megtudni, hogy a politikusok részéről megfogalmazott megfigyelési igényből mi valósul meg. Az állandó megfigyelés lehetőségének tudatosítása így is alkalmas arra, hogy az érintetteket öncenzúrára készítse.

A megfélemlítő megfigyeléssel szemben jogi garanciák felállításán fáradozunk. 2016 elején monda ki a strasbourgi emberi jogi bíróság, hogy sérti az emberi jogokat az, hogy Magyarországon nem a független bíróság, hanem a kormány tagja engedélyezi a titkos információszerezést.

Egy 2016-ban megindított újabb eljárásban azt fogjuk bebizonyítani, hogy a titkos megfigyeléssel szembeni jogorvoslat hiánya is egyezményesértő, ilyen körülmények között a titkosszolgálatok tényleg felhasználhatók politikai célokra, lehetnek a megfélemlítés eszközei.

A közhatalmat ellenőrző sajtót is jelentős veszteségek érték. Praktikusan megszűnt a VS.hu hírportál (két héttel az után, hogy publikálta a Századvég-tanulmányok elemzéseit), kormányközeli kezekbe kerültek a vidéki napilapok, botrányos körülmények között bezárták a hatvanéves Népszabadságot.

Cinikus támadás a sajtószabadság ellen

Október 8-án motoros futár vitte a levelet a Népszabadság munkavállalóihoz, arról, hogy felfüggesztették a munkaviszonyukat: nem rúgták ki őket, de nem is dolgozhatnak. Nem léphetnek be a szerkesztőségbe, nem férhetnek hozzá az emailjeikhez és a félkész cikkeikhez sem. A lapot nem adták ki többé, a nol.hu pedig a teljes archívummal együtt elérhetetlenné vált. Ezek után méltatlan játszma kezdődött a tulajdonos Mediaworks részéről. A munkavállalóknak nem mondták el, hogy mi lesz a sorsuk hosszú távon, meddig lesznek felfüggesztve, és mi a tulajdonos terve a megszüntetett Népszabadsággal.

Segítséget nyújtottunk a munkavállalóknak: elkísértük a képviselőiket a munkáltatóval folytatott tárgyalásra és folyamatos tanácsadással segítettünk, hogy ne lehessen még rosszabb helyzetbe hozni őket. Két pert is indítottunk, amelyek közül az egyiket **még októberben megnyertük**. Azt kértük a bíróságtól, hogy mondja ki, a Mediaworks jogsértést követett el, amikor elmulasztotta az üzemi tanács véleményét kikérni a munkavállalók nagyobb csoportját érintő munkáltatói intézkedést megelőzően. Ezen felül a bíróság kimondta, hogy a Mediaworksnek be kell tartania a tisztesség, jóhiszeműség és együttműködés Munka Törvénykönyvében is rögzített követelményeit.

Alig-alig van már valódi sajtó, ellenzéki szinte nincs is, helyét egyre inkább a magukat sajtónak láttató kormányzati propaganda-kiadványok veszik át. A még megmaradt kritikus sajtó tudósítási lehetőségei egyre korlátozottabbak: kormánypárti politikust ritkán van alkalmuk aktuális kérdésekről kérdezni. Az állami szerveket gyakran zavarja, hogy a sajtó megírja a túlkapásaikat. Erre azonban újabban nem az a válasz, hogy orvosolják a problémákat, hanem inkább megakadályozzák, hogy a sajtó tudósíthasson róluk: nem engedik be az újságírókat oda, ahol ezt megtehetnék. Mi idén 16 újságírókat képviseltünk annak érdekében, hogy tudósíthassanak. **Jogi segítséget nyújtottunk a Népszabadság újságíróinak: elsőfokon kimondta a bíróság, hogy jogszerűtlenül függesztették fel a munkaviszonyukat.**

A sajtó szabadsága védelmében

Szurovecz Illés az abcug.hu újságírója, aki a Magyarországi menekülttáborokban uralkodó körülményekről akart cikket írni. Ám egyetlen tábor területére sem léphetett be, kérelmeit folyamatosan visszautasították. A strasbourgi székhelyű Emberi Jogok Európai Bíróságához (EJEB) fordultunk, hiszen a magyar hatóságok megsértették a sajtószabadságot azzal, hogy egyetlen újságírókat sem engedtek be a magyarországi menekülttáborok területére.

Egy másik ügyben az Országgyűlés elnöke tiltott ki hat újságírókat hónapokra a Parlamentből, azért mert azokon a folyosószakaszokon is forgattak, ahol egyébként a házelnök szigorú rendelkezése ezt megtiltotta. Az ő esetükben is az EJEB-hez fordultunk. Azzal érveltünk, hogy önkényes volt a házelnöki kitiltás, többek között azért, mert semmilyen elfogadható indokkal nem támasztható alá, hogy miért ne forgathattak volna a tiltott folyosószakaszokon az újságírók. Márpedig a sajtószabadság korlátozását minden esetben igazolnia kell az államnak.

“Szurovecz Illés vagyok, az abcug.hu újságírója. 2015-ben azért fordultam a TASZ-hoz, mert a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal sorozatosan megtagadta a menekülttáborokba beadott belépési kérelmeimet. Ezek közpénzből fenntartott nyitott intézmények, ahonnan a menedékkérők szabadon ki- és bejárhatnak. Tavaly, miközben részben a kormány kommunikációjának hatására a migráció a figyelem középpontjába került, folyamatosan érkeztek aggasztó hírek a táborokban uralkodó viszonyokról, az állami gyakorlat miatt az embereknek mégsem nyílt lehetőségük arra, hogy a sajtón keresztül megismerjék, mire költik a pénzüket, és hogyan látja el az állam a menedékkérőkkel kapcsolatos kötelességeit. A nyilvánosság végül egy ellenzéki országgyűlési képviselő fotóin keresztül ismerhette meg a vámoszabadi és a körmendi táborban uralkodó viszonyokat, de ez egyáltalán nem pótolja az elmaradt riportokat, amelyeken keresztül részletes és pontos tájékoztatást nyújthattunk volna. A TASZ segítségével ezért pert indítottam az állam ellen, ami most strasbourgi szakaszban van.”

Szurovecz Illés

MEGKERÜLVE A TÖRVÉNYT – AZ ERŐSZAKOS HATALOM

Legfőbb feladatunk jogvédő szervezetként, hogy ellenőrizzük a mindenkori magyar államot, és annak túlkapásaival szemben megvédjük a polgárok, így az Ön jogait is.

Az állam és a közhatalmat gyakorló kormány feladata, hogy minden magyar állampolgár jogainak érvényesülését előmozdítsa: így például egyenlő esélyeket teremtsen számukra, legyen szó véleménynyilvánításról vagy iskolai oktatásról. Legfőbb feladatunk jogvédő szervezetként, hogy ellenőrizzük a mindenkori magyar államot, és annak túlkapásaival szemben megvédjük a polgárok, így az Ön jogait is. Idén arra lettünk figyelmesek, hogy a kormányzat érdekében eljárva egyre gyakrabban magánszemélyek vagy szervezetek léptek fel, tettek úgy, mintha közhatalmat gyakorolnának. Legyen bármilyen köntösbe is bújtatva, alapvető jogaink megsértését nem hagyjuk szó nélkül akkor sem, ha a közhatalom magánszervezetek mögé bújik.

2016-ban erősödött a közhatalommal való visszaélés két formája is. A polgárok jogainak érvényesítése, állami feladatok ellátása helyett elsősorban a kormányzó Fidesz vezetőinek pártpolitikai - sőt, nem ritkán teljesen magán - érdekei határozták meg az állam működését. Emellett pedig a piszkos munkát, a jogtiprást a kormányzat a hozzá látszólag nem kötődő szervezetekkel: magánbiztonsági cégekkel és verőemberekkel intéztette el. Ezt tovább súlyosbítja, hogy a rendőrség számos esetben tétlenül nézte a jogsértést. Jól illusztrálja ezt a Nemzeti Választási Irodában 2016 februárjában történt szürreális jelenet. Nyakó István, MSZP-s ellenzéki politikus szeretett volna leadni egy népszavazási kérdést a vasárnapi boltbezárásról. Az idő számított: azonos témában leadott két kérdés közül csak abból lehet népszavazás, amit előbb adnak le. Az aláírások gyűjtése népszavazáshoz fontos lehetőség a pártoknak, valamint az állampolgárok számára a véleménynyilvánítás eszközét jelenti. Az Irodánál megjelent "kopaszok" ügyes helyezkedéssel végül elérték, hogy az akkor még törvénybe

foglalt vasárnapi boltzárat megerősítő kérdést regisztrálják először. Ezzel meghiúsult az ellenzéki párt aláírásgyűjtésének és az állampolgárok véleménykifejezésének esélye. A Nemzeti Választási Irodánál történekmek méltó folytatását láthattuk a Városligetnél is, amikor a **Ligetvédők jogszerű tiltakozását egy magáncég emberei lehetetlenítették el a rendőrség teljes passzivitása mellett.** Míg a biztonsági őrök a tüntetőket rakták a kerítésen kívülre, tevéleg akadályozták a gyülekezési joguk gyakorlását, addig a rendőrök nem a polgárok szabadságjogai, hanem az épített magánérdekei mellé álltak. **Feljelentést tettünk a rendőrök ellen, akik jelen voltak, de nem avatkoztak közbe, amikor a biztonsági őrök közel három napig erőszakosan, jogtalanul és aránytalanul léptek fel a tiltakozókkal szemben.** Szintén egy magáncég korlátozta az október 23-i állami rendezvényre bejutni akaró Juhász Péter [Juhász Péter 2008 és 2012 között a TASZ munkatársa volt.] véleménynyilvánításhoz való jogát, a rendőrök pedig csak álldogálva szemlélték a jelenetet. Ha a kritikus állampolgárokat kitiltják az egész politikai közösségnek szóló állami rendezvényről, azzal egy pótolhatatlan formáját vonják el vélemény kifejezésének. Az állam vezetőinek túrniuk kell a teljesítményüket kritizálók békés kritikáját is. Az állami ünnepeken a rendőrök tétlensége mellett történhetett meg az is, hogy számos ellentüntetőt fizikailag is bántalmaztak. Az elvileg rendfenntartással megbízott biztonsági cég nem védte meg ezeket a polgárokat, a rendőrség pedig nem biztosította, hogy a sípolók is kifejezhessék véleményüket anélkül, hogy bántódás érné őket. **Emiatt az alapvető jogok biztosához fordultunk, akinek ki kell mondania, hogy az államnak, vagyis a rendőrségnek a békésen tüntetőket meg kell védenie a velük szemben erőszakot alkalmazóktól és nem bújhatnak egy biztonsági cég mögé.**

A Ligetvédők védői

A Városliget beépítésével kapcsolatos, a szakmai és társadalmi előkészítést nélkülöző kormányzati tervek ellen tavasz óta folyamatos tiltakozó mozgalom szerveződik a parkban. A magukat Ligetvédőknek nevező város- és környezetvédő aktivisták hónapokig sikerrel blokkolták a fakivágások megkezdését, és példát mutattak a polgári engedetlenség demokratikus gyakorlásából. A kormányzat a nyár folyamán kétes hátterű magán biztonsági cégeket fogadott fel a tiltakozás és az erőszakmentes ellenállás letörésére, a munkálatok biztosítására. A rendőrség hathatós közreműködésével több alkalommal is súlyos sérelmek érték a ligetvédők békés tiltakozáshoz való jogait: folyamatos tüntetésüket több alkalommal is jogellenesen és megfélemlítő módon oszlatta fel a rendőrség, aránytalan kényszerrel alkalmaztak a tiltakozókkal szemben, számos szabálysértési és büntetőeljárást indítottak ellenük, ugyanakkor nem vizsgálták ki a biztonsági őrök által a ligetvédők sérelmére elkövetett jogsértéseket. Összességében a rendőrség úgy viszonyul az ügghöz, hogy fittyet hányva a szabadságjogok megvédésének alkotmányos kötelezettségére, mindössze elhárítja az akadályokat egy gazdasági társaság (a Városliget Ingatlanfejlesztő Zrt.) és az általa alkalmazott biztonsági cégek vagyoni-gazdasági érdekeinek érvényesítése útjából.

A TASZ a kezdetektől ingyenes jogi segítséget nyújt a Ligetvédőknek. Négy embernek adunk ügyvédi képviselést, a tömeges engedetlenségi szabálysértési ügyekben érintetteknek pedig, mintegy hatvan embernek, beadványmintákat adunk.

Az államnak, így a kormánynak minden polgárt kötelessége képviselni, nem szolgálhatja pusztán egy szűk kör érdekeit. Lehetnek társadalompolitikai céljai, de nem különböztethet meg hátrányosan csoportokat, nem rekeszthet ki polgárokat a politikai közösségből. A miskolci önkormányzat, a Fidesz által delegált Kriza Ákos, polgármester vezetésével cinikusan megszegi ezt a kötelezettségét, amikor évek óta nyíltan cigányellenes politikát folytat. A kizárólag cigánytelepeken végzett, zaklató razziák, a cigánytelepek lakóinak városon kívülre űzését szolgáló rendeletek és az ezeket kísérő ellenséges kommunikációs hadjárat súlyosan sérti a Miskolcon élő cigány magyarok jogait. **Mivel az önkormányzat számos jogi eljárás ellenére is büszkén folytatja tovább a kirekesztő tevékenységét, pert indítottunk ellenük a Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Jogvédő Irodával közösen, hogy hagyjanak fel a romák zaklatásával.**

A hazámban nem vagyok otthon – visszaemlékezések a miskolci razziákról

“Volt olyan, akinél a lakásba bementek és még a WC-t is kinyitották, hogy van-e WC papírjuk, meg a hűtőbe is benéztek. Elég sűrűn járnak ide, 40 fős csoportok érkeznek a hivatalból, akik kettesével-hármasával mennek be a lakásokba, de van, hogy még többen is.”

„40 fős, egyenruhás emberek jöttek. Hát persze, hogy félttem. A saját hazámban nem lehetek otthon? Ennél nagyobb gyalázatosság nincs.”

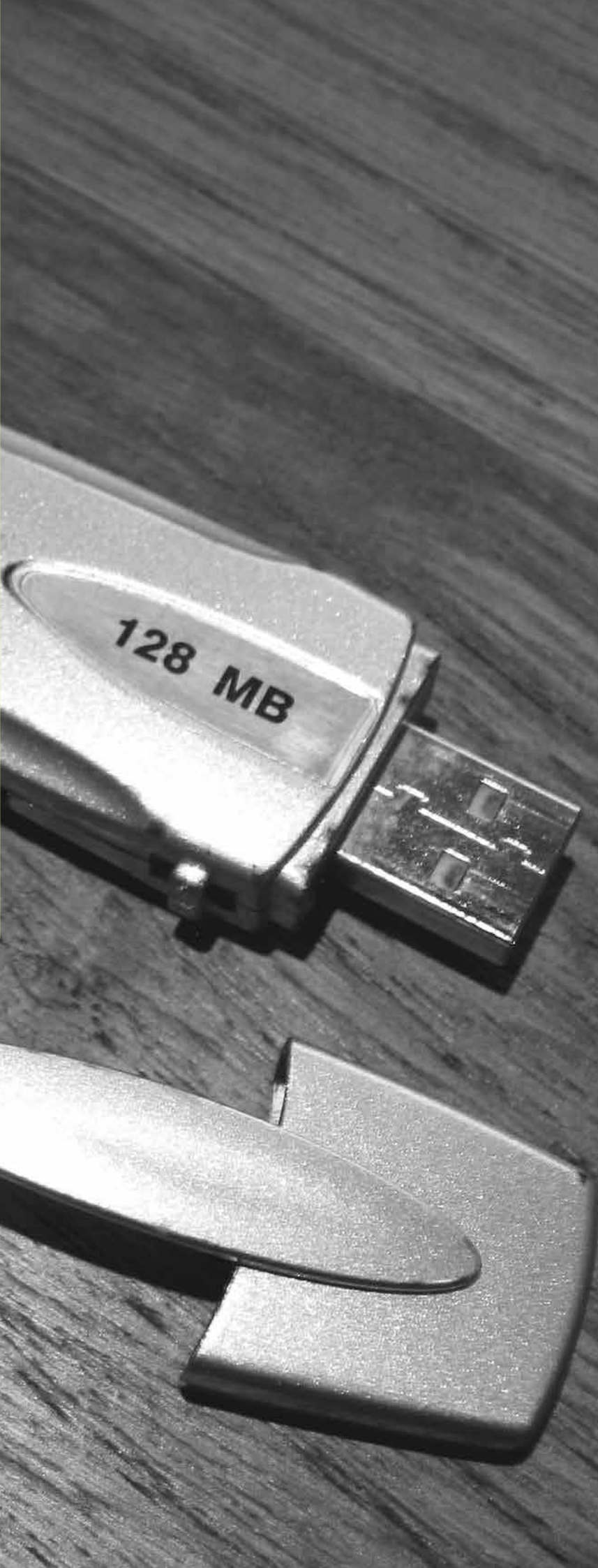
„A barátnőm kertjében dolgoztam éppen, amikor rámrontottak. Kérdezték, hogy mit csinálok ott. Hát nincs jogom egy barátomnál növényeket ültetni? És ezért megbüntettek 10 ezer forinttal. Amikor bementem az önkormányzathoz, hogy én ezzel nem értek egyet, jogaim talán nekem is lehetnek, nekem, aki ledolgoztam egy életet. Erre azt mondják, már jogerőre emelkedett, tekintsem tanulópénznek.”

Nem a miskolci vezetés az egyetlen, ami a cigány magyarokat másodrendű állampolgárokként kezeli. **Tiszavasváriban** a jobbkios polgármester éppen a szélsőséges nézeteiről híres Orosz Mihály Zoltán és Zagyva Gyula által alapított Becsület Légiója nevű civil szervezetet kérte fel rendészeti és bűnmegelőzési feladatok ellátására. Orosz Mihály Zoltán Érpatakja a totális államberendezkedésre jellemző önkényes, az emberi szabadságjogokat teljes egészében figyelmen kívül hagyó rendpárti modell alapján szerveződik. A polgármester utasításaival egyet nem értő „rombolók” számára a feljelentések, razziák, gyermekeik elvétele, segélyek megvonása, közmunka lehetőségétől való elzárása, és a folyamatos zaklatás és megalázás jár. **A kirekesztésben való együttműködésüket megtámadtuk az Egyenlő Bánásmód Hatóságon.**

OMG OMZ

Tiszavasvári egy szabolcsi kisváros, ahol a rendszerváltás óta folyamatos, egyre növekvő probléma az elszegényedő, szegregált lakókörnyezetbe szorult roma lakosság szociális helyzete. A Jobbik fellegetváraként ismert város polgármestere a szociális problémákat nem a helyi esélyegyenlőségi program végrehajtásával gondolta megvalósítani, hanem 2016-ban roma integrációs szakértőként behívta a településre a szélsőséges érpataki polgármestert, illetve annak spirituális célokra alapított szervezetét, azért, hogy „rendet tegyenek” a cigánytelepeken az „érpataki modell” implementálásával. Orosz Mihály Zoltán és emberei, köztük a radikális HVIM vezetője, Zagyva György Gyula az önkormányzattal kötött megállapodás keretében két hónapig rendszeresen tartottak „telepbejárásokat”, esetenként éjszaka is. A „bejárások” áramlopások bejelentéséből, gyermekek hatósági elvételével való fenyegetésből, és közmunkásokkal történő szemétszedetésből álltak. A szélsőségesekkel történt önkormányzati együttműködés hírére a helyi romák egy jó része pánikba esett, és gyerekeit nem engedte iskolába, óvodába menni. A TASZ eljárást indított az önkormányzattal szemben az Egyenlő Bánásmód Hatóság előtt, azért, hogy megálljon az „érpataki modell” terjedése. Reméljük, a hatóság meg fogja állapítani: az együttműködés valós célja nem a romák helyzetének javítása, hanem a megfélemlítésük.

A közhatalommal való visszaélés újabb formája, amikor a közpénz felhasználásának átláthatóságát éri csorba. Az idei év egyik legnagyobb botránya a Magyar Nemzeti Bank alapítványaihoz kötődik. A Matolcsy György vezette **MNB** saját alapítványokat hozott létre, és el akarta titkolni, hogy ezek közpénzből származó vagyonát mire költötték. Még az erre irányuló törvény kihirdetését megelőzően többek között **a mi munkánknak is köszönhetően az Alkotmánybíróság kimondta: az alapítvány vagyona nem vesztette el „közpénz jellegét”.** Így fény derülhetett arra, hogy az alapítványok és Matolcsy György szűk köre miként bánt a közpénzzel, nem ritkán úgy kezelve mintha csak a saját különvagyonuk volna.

4 milliárd 7 pendrive-on

2011-ben a magyar kormány szakpolitikai tanulmányokat rendelt közel négy milliárd forintért a Századvég csoporttól. **Ügyfelünket, Joó Hajnalkát (korábban az Origó majd a VS.hu újságírója) sokunkkal együtt érdekelte,** hogy mi lehet ezekben a drága tanulmányokban, ha már ennyi közpénzt sikerült rájuk elkölteni.

A tanulmányok kiadásáért, noha közérdekű adatok, három éven át pereskedtünk, **de végül elértük, hogy a bíróság kötelezze Miniszterelnökséget a kért adatok közzétételére.** Az eljárás azért húzódott ilyen sokáig, mert a kormány mindent megtett a rejtgetett adatok eltitkolásáért: a tanulmányokat kifizető Nemzeti Fejlesztési Minisztérium azt állította, hogy nem kezeli az adatokat, a Miniszterelnökség pedig arra hivatkozott, hogy a tanulmányok szerzői jogi védelem alá esnek, illetve ún. döntés-előkészítő iratok és megalkotásra váró jogszabályok megalapozását segítik elő. A kormány egyébként érveit alátámasztására nagy igyekezetében az Infotörvényt is módosította a tőle megszokott nem túl elegáns módon. A bíróságok ezzel szemben megállapították, hogy a csúcsmisztérium valójában nem rukkolt elő olyan érvekkel, amelyek a tanulmányok nyilvánosság előli elzárását tényleg igazolnák, ezért a kérelem teljesítésére kötelezték. A Miniszterelnökség időhúzó taktikájának az is része volt, hogy az eljárás kvázi utolsó utáni szakaszáig kivárt és csak a jogerős ítélet utáni véghajtásban kicsikart felülvizsgálati ítélet írásba foglalását követően adta át az adatokat. Erre végül 2016. február 4-én került sor - 1128 nappal az után, hogy lejárt a 15 napos törvényi határidő az adatigénylés teljesítésére. Végül is jobb későn, mint soha.

SUNNYOG A HATALOM

Az egészségügy állapota, az oktatás egyenlőtlenségei, a növekvő szegénység és a szegény embereket sújtó intézkedések, az országban élők egyre növekvő hányadának napi szinten nehezítik meg az életét.

Az állam nem végzi el a feladatát: állandósult kampányban élünk, miközben érdemi kormányzás alig folyik. Pedig számos területen komoly és átgondolt állami lépésekre lenne szükség, mert a jelenlegi helyzet katasztrófával fenyeget. Az egészségügy állapota, az oktatás egyenlőtlenségei, a növekvő szegénység és a szegény embereket sújtó intézkedések, az országban élők egyre növekvő hányadának napi szinten nehezítik meg az életét. Ezzel párhuzamosan felfoghatatlanul nagy összegű korrupciós botrányok, a családok és barátok közpénzhez segítése jellemzi a kormányzatot. Mindezt az ügyészség tétlensége, illetve az eljárások tudatosnak tetsző elszabotálása kíséri. E két jelenség olyan feszültségekhez vezet, ami komoly ellentétekkel fenyeget, és hozzájárul a leegyszerűsítő, szélsőséges válaszokat nyújtó politikai erők megerősödéséhez.

Az egészségügyben tapasztalható kiszolgáltatottság, az épületek és eszközök leromlottsága lassan eléri azt a szintet, amikor ki kell mondani, hogy Magyarországon nem elérhető megfelelő és folyamatosan hozzáférhető egészségügyi ellátás. Az ápolók mellett a rezidensek is folyamatosan felszólalnak a helyzetük kilátástalansága miatt. Ezeket a kórházak állapotáról szóló hírekkel együtt olvasva nem lehet jó szívvel abban bízni, hogy ha baleset ér minket, vagy megbetegszünk, akkor a befizetett biztosításért cserébe megfelelő ellátást fogunk kapni. A TASZ évek óta figyelmeztet arra a jelenségre, amit a kórházi fertőzések ijesztő elterjedtségének kipattanása is illusztrál.

Eltitkolt kórházi fertőzések nyomában

„Magyarországon többen halnak meg kórházi fertőzésekben, mint autóbalesetben” – ezzel a mondattal került a figyelem középpontjába a kórházi fertőzések ügye. Csakhamar kiderült, hogy jóformán minden család érintett: özönlöttek a TASZ-hoz a családi drámák történetei. A főszereplők sokszor rutinműtétekre mentek a kórházba, hogy pár nap múlva élet-halál harcot vívjanak az ellátás során összeszedett, agresszív és alig kezelhető fertőzéssel. Sok értelmetlenül korán véget ért élet kötődik a kórházi fertőzésekhez, így egyértelmű volt, hogy meg kell próbálnunk fellépni a jelenséggel szemben. A kórházi fertőzéseket az intézmények jelentik az ÁNTSZ-nek, ami nyilvántartást vezet róluk. Elméletben. A jelentési rendszer esetleges, az ÁNTSZ pedig mintha arra törekedne, hogy a nyilvános jelentéseit senki se értse. **Ezért pert indítottunk ellene, aminek során kiderült, hogy a legalapvetőbb adatokat sem hajlandók megmondani, például hogy hányan haltak meg egy évben emiatt, vagy hogy melyik kórházban mennyi fertőzés történt.**

A kórházi fertőzésekkel szemben azért nagyon nehéz fellépni, mert egyszerre eredménye az óriási pénz- és szakemberhiánynak, a lerobbant intézményeknek, a szakszerűtlen ellátásnak. Az ÁNTSZ dolga lenne, hogy kikényszerítse a jog- és szakszerű működést, de ezt nemigen teszi. **Mi ezért feladatunknak tűztük ki, hogy az ÁNTSZ-t rábírjuk, hogy végezze el a feladatát.**

Fogyatékos gyereket nem kérünk!

Magyarországon ma 3500 súlyosan-halmozottan fogyatékos gyermek él. Ők a köznevelési törvény értelmében fejlesztő-nevelő oktatásban vesznek részt. Ez egy speciálisan a számukra kialakított oktatási kategória, amely - szándéka szerint - azért jött létre, hogy a gyerekek számára rugalmas formában tegye lehetővé tankötelezettségük teljesítését. Az érintett gyerekek elvileg legalább heti 20 óra oktatásban vesznek részt. Noha az óraszám a törvény szerint a gyermek állapotától függően csak szülői kérésre lehet kevesebb, a gyakorlat mást mutat: szállítási nehézségek, szakemberhiány, a szociális intézménybe való bezártság és a férőhelyek elégtelen száma szerepel a csökkentés hátterében. Sokan az előírt óraszám töredékét kapják meg. A törvény azt is kimondja: ha a tanuló a szakértői vélemény szerint nem tud iskolába járni, akkor az egyéni fejlesztés megszervezhető otthoni ellátásban vagy bentlakásos szociális intézményben. Ez további problémákhoz vezet, továbbra is csupán minden harmadik halmozottan fogyatékos gyerek tanul iskolai keretek között. Az iskolai rendszerből való szélsőséges kirekesztődés legjelentősebb oka az elkülönített oktatási kategória: ennek eltörlésére ombudsmani beadványban tettünk javaslatot.

A kórházak működési engedélyeiért, illetve az ellátás minőségének ellenőrzéséért felelős állami hivatal nem végzi alaposan a munkáját: a működési engedélyeket az ellenőrzések által feltárt hiányosságok ellenére meghosszabbítják. Az átfogó egészségügyi reform mellett a minisztérium adós az egyes, ellátási formákat szabályozó protokollokkal is. A protokollok többsége régen lejárt, így potenciálisan elavult információk és irányelvek alapján kellene az egészségügyi szolgáltatásokat nyújtani. Csak a kórházakban dolgozók elkötelezettsége tartja úgy-ahogy életben ezt a rendszert. **A kétségbeejtő helyzetet jól mutatja az is, hogy jogsegélyszolgáلتunkhoz a legtöbb megkeresés az egészségügyben tapasztalt jogsértések miatt érkezik: 2016-ban több mint 70 ilyen megkeresést választunk meg.**

A minisztérium tétlenségét jól példázza az is, hogy másfél éve hiába várunk választ a Gyerekekkel vagyok kampányunkban megfogalmazott szakmai javaslatokra. **Immár két éve mérjük fel a kórházak gyermeki jogokra vonatkozó gyakorlatát: így például azt, hogy a szülők beteg gyermekük mellett tartózkodhatnak-e.** A pár kiemelkedő példától eltekintve a felméréseink és a szülők elbeszélései komoly jogsértésekről számolnak be. Javasataink mégis süket fülekre találtak. **A nyomásgyakorlás fokozása érdekében várjuk továbbra is szülőket, családok beszámolóit a gyerekelvagyok.tasz.hu oldalon.**

Az oktatásban komoly változásokat követelő mozgalom indult 2016-ban, amely fontos problémákra irányította rá a közvélemény figyelmét. A tartós megoldást ígérő oktatási reform egyik alapvető feltétele azonban az inkluzív oktatás mielőbbi megvalósítása lenne. A fogyatékos gyerekek oktatásában továbbra komoly problémák vannak: az integrált iskolába járó gyerekek sok esetben nem kapják meg azt a külön figyelmet, amivel valóban részévé válhatnak a közösségnek. A fogyatékos gyerekek és szüleik egy része még mindig nem dönthet szabadon: vagy intézetbe adják a gyerekeiket vagy a nem fogyatékos gyerekeknél jelentősen alacsonyabb óraszámban kaphatnak csak oktatást. **Számos szülőnek nyújtunk jogi tanácsadást azért, hogy megkapják gyermekeik, ami mindenkinek járna: a jó minőségű közoktatást.** Az oktatásban továbbá nem csökkent a cigány gyerekek szegregációja, sőt, a felelős minisztérium többször kiállt a szegregáció fenntartása mellett.

Csaplár Zsolt – Csaplár Gellért édesapja

“Gellért születésére 10 hosszú évig vártunk, de minden pillanata megérte, nagyon boldogok vagyunk Vele! Gellért egy nagyszerű, kiemelkedően tehetséges fiú, kitűnő tanuló. Születése után hamar érzékeltek, hogy mozgása a természetestől eltérő módon fejlődik. Azóta igyekszünk minden fellelhető orvosi, gyógypedagógiai, gyógytornászi irányzatot megismerni, keressük az utat, ami Gellért képességeinek maximális kibontakoztatását eredményezi. Tehetsége okán egyértelmű volt számunkra, hogy Gellértnek csak az integrált óvodai és iskolai nevelés lehet megfelelő, a szegregáció szóba sem kerülhetett. Az iskolában nagyon hamar szembesültünk azzal, hogy a köznevelés egyáltalán nincs felkészülve az integrációra, rendszerszinten törvénysértő, emellett semmiféle empátiát nem mutat a sajátos nevelési igényű gyermekekkel szemben. Szó sincs pozitív diszkriminációról, az integrálást nyúgként kezeli a teljes rendszer, csupán egyetlen pozitívumot lát benne, a finanszírozási többletet. Nyilvánvaló, hogy ma az integráció minősége kizárólag a gyermekekkel közvetlenül foglalkozó pedagógusok hozzáállásán, emberségén áll vagy bukik.

A köznevelésben mostanáig számtalan jogsérelem ért bennünket, köztük nagyon durva esetek is történtek. **A legkirívóbb talán az volt, hogy Gellértet, aki nem tud önállóan járni, és egyáltalán meg sem szólal az iskolában, tehát ha szükséges, nem tud segítséget kérni, a tanító néni egymagára hagyta a tanteremben egész délutánra, rázárta az ajtót, amíg a többi gyerekek kiment az iskola udvarára délutáni játéokra.** Az elmúlt évek rengeteg, teljesen hiábavaló küzdelemmel jártak, ezért többször is megálltunk, mondván semmi értelme a harcnak. Sokszor éreztük annyira kiszolgáltatottnak magunkat, hogy a teljes reménytelenség lett úrrá rajtunk és rossz pillanatainkban bizony fölmerült bennünk, hogy jobb lenne Gellértet másik iskolába íratni, vagy legjobb lenne talán magántanulónaként folytatni, de rátaláltunk a TASZ-ra. Akkor álltak mellénk, amikor már mindent föl akartunk adni, de azonnal megértettük, hogy lelki támaszt és szakmai segítséget kapva megerősödve folytathatjuk a küzdelmet. **A TASZ visszaadta számunkra a reményt, erőt adott a további küzdelemhez, amit semmiképpen sem adunk fel.”**

Az egészségügyi és az oktatásban tapasztalt problémák a legszegényebbeket sújtják a legjobban: az eredmény a szegénységből való kitörés ellehetetlenülése és kétségbeesítő egészségügyi mutatók. Ezen felül a szegény emberek úgy jelennek meg az állami politikák és kommunikáció szintjén, mintha a helyzetükért elsősorban ők maguk lennének felelősek. Ez a hozzáállás a helyi önkormányzatok szintjén még súlyosabb: **2016-ban négy olyan rendeletet támadtunk meg, aminek nem titkolt célja a szegények, leginkább a cigány magyarok élethelyzetükért való megbüntetése volt.** Legjellemzőbb példa a lakásfenntartási támogatás különféle feltételekhez kötése, amely lehetőséget ad a visszaélésekre, a szegény emberek alapvető jogainak megsértésére. A kormány szegénységellenes politikájának részeként 2015. március 1-jétől az önkormányzatok saját hatáskörükben dönthetik el, folyósítanak-e támogatást a lakhatási problémákkal küzdő háztartásoknak. A korábbi, törvényileg garantált lakásfenntartási támogatás kiterjedtsége és egyetemessége folytán, illetve a magyar lakásszegénységi helyzet okán különösen nagy jelentőségű támogatási forma volt. Az önkormányzat hatáskörébe utalással a támogatási forma esetlegessé vált, nem ritkán éppen a leginkább rászorulókat érinti hátrányosan.

Hiányzó emlékek

Magyarországon évről-évre egyre több gyermek nevelkedik állami gondoskodásban, a családjától távol. Bár a törvény kifejezetten tiltja, a családok szétszakításának elsődleges oka – közvetlenül vagy közvetve – még mindig a családok nagyfokú szegénysége. A társadalom perifériáján élők körében messze felülreprezentáltak a roma családok, így a mélyszegénység miatt szétszakított családok körében a romák aránya kirívó. Továbbá, a gyermekvédelemben dolgozók munkáját esetenként a romákkal szembeni előítéleteik is befolyásolják, ami szintén hozzájárul ahhoz, hogy a cigány származású gyermekeket aránytalanul sok esetben veszik el a hatóságok jogellenesen a szüleiktől. Az anyagi okokból fennálló veszélyeztetés (mint gyermekéhezés, lakhatási problémák) esetén az állam feladata nem a családok szétszakítása, hanem számukra olyan lehetőségek biztosítása lenne, amely a mélyszegénységből való kitörést, a gyermekéhezés megszüntetését, a lakhatási gondok rendeződését tenné lehetővé. Ezért képviselünk ilyen családokat, nagy sikerrel. **Csak 2016-ban hét gyermeket juttattunk haza szüleikhez.**

EGY ÉVRE RÁ
TERHES LETTEM
JAZMINKÁVAL.

ÖRÜLTÜNK NEKI
NAGYON TERVELETTÜK
HOGY ÉS MINT LESZ
KÖZÖSEN. MOST MÁR
HÁRMAN LESZÜNK
MI EGYÜTT EGY IGAZI
=CSALÁD=

2010. MÁRCIUS 13-ÉN
MEGSZÜLETETT AZ
ÉN KICSIM, JAZMIN
ANDREA, 2 KILO
7 DEKÁVAL.

NAGY VOLT AHAZA, KIS MASNIT TETTEK BELE AZ ORVOSOK.

Ne vegyék el a gyerekeinket!

“2011-ben vették el a gyerekeimet. Szegénységre hivatkoztak. Segítséget nem kaptam senkitől. Berendeltek az önkormányzatba, két kocsi és rendőr kísérte őket a nevelőszülőkhöz. Próbáltam őket visszaszerezni, de nagyon nehezen ment. Egy évet kaptam rá, hogy rakjam rendbe a házat. Másfél évbe telt, hogy sikerült elköltöznünk egy sokkal otthonosabb házba. Hiába kértem, hogy engedjék vissza a gyerekeimet, ekkor már késő volt. Csak egy szülő értheti meg, hogy ez mekkora fájdalom egy édesanya számára. Mindent megtettem, az utolsóig küzdöttem, hogy visszakerüljenek a gyerekeim. **A TASZ segítségét kértem, és két év pereskedés után gyermekeim idén végre hazakerültek. A bíróság kimondta, hogy a gyerekeknek otthon a helyük. Négy gyerekkel így ismét egy boldog nagy család leszünk.**” - Takács Barbara.

A beszéd az EMMI előtt hangzott el 2016. szeptember 20-án, a Gyermekjogok Világnapján.

Az állam kétarcúságára az egyik legkirívóbb példa a drogpolitika területe: bár a kormányzat hangzatos kijelentéseiben drogmentes társadalmat ígér, de közben az ártalomcsökkentés ellehetetlenítésével közegészségügyi veszélyhelyzetet teremtett, és a dizájn drogok terjedését csak tétlenül szemléli. A drogfogyasztó címke, negatív jelzőként felhasználása része a kormányzati kommunikációnak: a Ligetvédők táborában talált gyógynövényes teát igyekezett a kormányzati kommunikáció a tiltakozók hiteltelenítésére használni és a korrupciós ügyeket kérlelhetetlenül feltáró Juhász Péter is gyakran kapja meg ezt a címkét. [Juhász Péter 2008 és 2012 között a TASZ munkatársa volt.]

Nincsen drogos stigma nélkül

A kormány bűnbakkeresés közepette ismét felfedezte magának a droghasználókat és újramelegítette a gyakorlatot, amiben a „drogos” címke felaggatásával érvényteleníti el a másik felet. Ez utóbbi módszerrel idén több esetben is találkozhattunk a kormányoldaltól. A médiában minden alapot nélkülöző hírek jelentek meg arról, hogy a menekültek és bevándorlók megjelenésének köszönhetően új drogok terjedtek el hazánkban, amelyek fenyegetést jelentenek az országra. A kormány számára kínos ügyeket felmutató ellenzéki politikus és a városligeti beruházás kivitelezését gátló Ligetvédők esetében egyaránt kijátszásra került a „drogos kártya” annak érdekében, hogy a közvélemény számára ellenséges színben tűnjenek fel. Ez a gyakorlat a droghasználók megítélését kezdi ki a leginkább, akik egy 2016-ban készített felmérés szerint minden társadalmi csoportnál kirekesztettebbek. Ékes példával szolgált erre két droghasználó állapotos nő esetének napvilágra kerülése, akik pillanatok alatt ösztűzbe kerültek és csak egy-egy szakértői értelmezés világított rá, hogy az ügyben nem kizárólag személyes felelősség merülhet fel. A stigma a droghasználókról már az őket segítő szervezetekre is áterjedt, így egyre nehezebbé válik az egyik legsérülékenyebb csoport tagjainak ellátása és segítése.

Mindeközben terjednek a dizájn drogok, amik súlyos egészségkárosodást okozhatnak a használóknak: de a kormányzat legfeljebb azzal van elfoglalva, hogy a tiltólistát folyamatosan frissítse, a terjedést megállítása és a használók egészségének védelme nem tartozik a prioritásai közé.

Tombolnak a dizájnerdrogok

A rendőrségi lefoglalások, a kistelepüléseken végzett kutatások és a segítőszervezetek tapasztalata azt mutatja, hogy az olcsó, ismeretlen összetételű, kiszámíthatatlan hatású dizájnerdrogok tömegesen terjedtek el a szegények lakta kistérségekben, de megtalálhatók a nagyvárosokban is. Térhódításuk azokban a szegény falvakban látszik a legsúlyosabb mértékűnek, melyekbe korábban nem is jutottak be kábítószeresek, a használók pedig nem ritkán a 10-14 éves korosztályból kerülnek ki. A kormány elsőszámú fegyvere, az új szerek listára vétele nem tudta megfékezni e szerek terjedését, ráadásul azt eredményezte, hogy hetente-havonta újabb, ismeretlen összetételű és erősségű drogok jelennek meg a piacon. Az új kihívás komplex megközelítést kívánna meg, jelentősebb forrásokat a megelőzésre, az ártalomcsökkentésre, a kezelésre és a kutatásokra, de a 2016-os költségvetés nem nyújtott kellő támogatást e feladatok elvégzésére. Az iskolák töredékébe jut csak el a prevenció, a legnagyobb ártalomcsökkentők profilváltásra kényszerültek, a kezelőhelyek forrás- és szakemberhiánnyal küzdenek. A kormány nem hajlandó meghallani a szakértők hangját és olyan kulcsfontosságú szolgáltatásokat épít le, amilyen például a fertőzésveszély megelőzésére leginkább alkalmas tűcsere is.

Amennyire nem hatékony a kormány az egészségügy és az oktatás problémáinak orvoslása, a szegénység csökkentése terén, annyira sikeresen kerülnek el bármilyen felelősségre vonást közpénzekkel való visszaélés, és a növekvő korrupció miatt. A magyarok kétharmada szerint nagy, vagy nagyon nagy mértékben jellemzőek a pénzügyi visszaélések a magyar kormányra. A hetente kipattanó korrupciós botrányokra még sincs hathatós válasz. Az ügyészség vagy nem látja indokoltnak a nyomozás megindítását, vagy sok esetben tessék-lássék módon nyomoz, de vádemelésre nem kerül sor. A közpénzzel való visszaélések, az átláthatatlanul kiosztott források mutatják, hogy a magyar kormány rossz gazdája a rábízott pénzünknek.

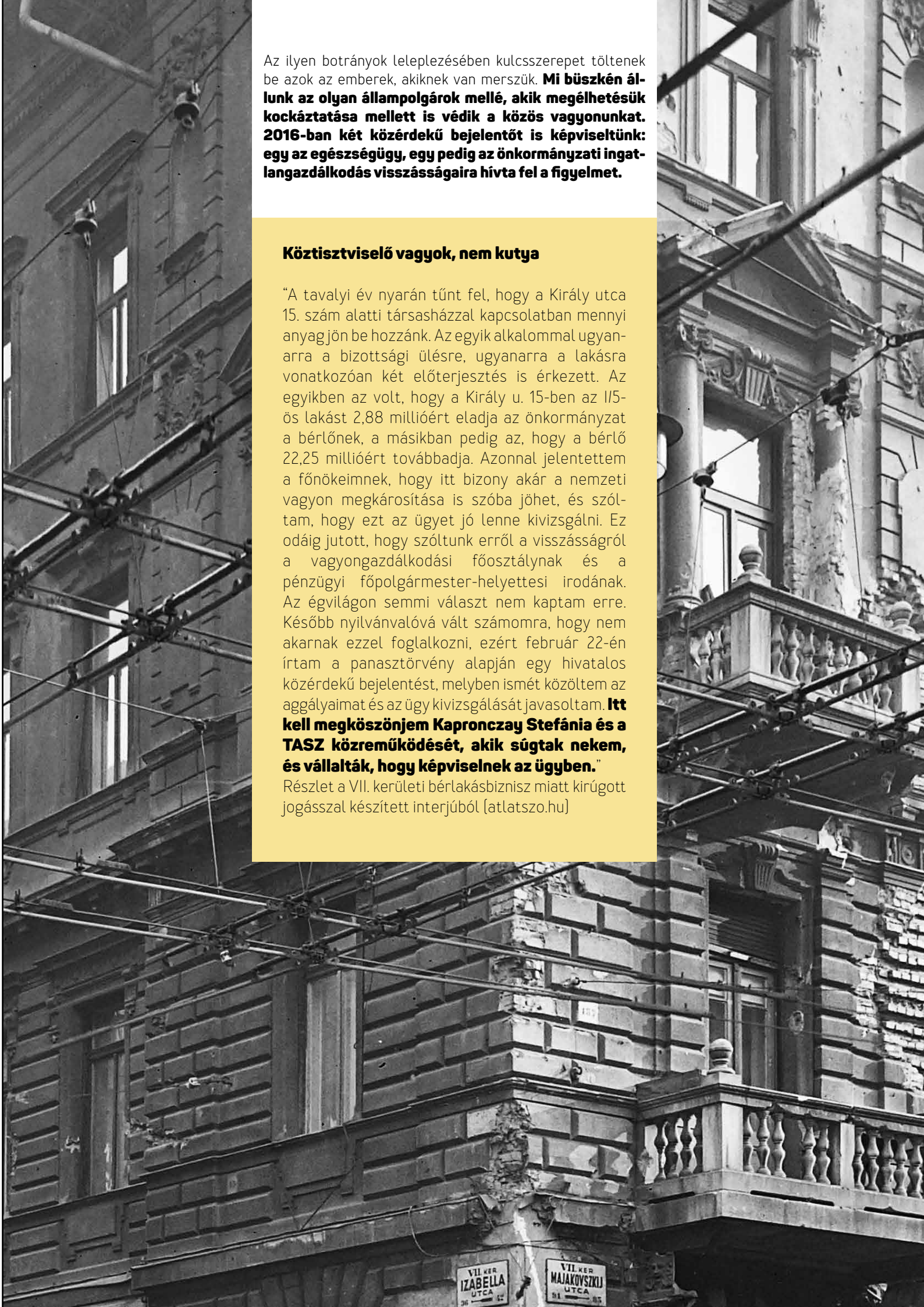

A kormány nyíltan szembefordul a kitagolás korábbi politikájával?

Magyarországon 23 000 fogyatékossgal élő ember lakik nagy létszámú intézetekben elszigetelten, sokszor akaratuk ellenére. Pedig ezeknek az embereknek joga van a kisebb közösségben való lakhatásra, ennek elősegítése nemzetközi egyezményben vállalt kötelességünk. A kormány az elmúlt években elkötelezettséget mutatott az intézmények megszüntetése mellett: a stratégia kidolgozásában együttműködő volt, bezárt hat intézményt. Majd ősszel kiírásra került egy 35 milliárdos EU-s pályázat a további intézménytelenítésre, mellyel 8 - 10 000 ember életét lehetne élhetőbbé tenni. De a pályázat súlyos szakmai hibákat tartalmaz. Nem teszi kötelezővé az intézetek bezárását, és 25 fős épületek létrehozására is lehetőséget ad. Egy fő kiköltözésére 9 milliót is el lehet költeni, ez a pazarlás azonban más emberektől veszi el az intézet elhagyásának lehetőségét. A szakma szava az elbírálásban mit sem számít. Közben egy másik pályázat is megjelent, melyből kiderült: a meglévő intézeteket nem hogy nem zárják be, hanem 3,8 milliárd forintért még fel is újítják! A látszatsmegoldásokon és a támogatott lakhatás félreértelmezett koncepcióján túl ez a kiírás a kitagolás korábbi politikájával való nyílt szembefordulás. A TASZ más szervezetekhez hasonlóan a pályázatok átírására szólította fel a kormányt.

“A nevem Binder Gábor és idén töltöm be a 30. éve-
met. Ép értelmű vagyok, mégis értelmi fogyatékosnak nyilvánítottak. Kizáró gondnokság alatt, egy vidéki város szociális intézetében telnek napjaim, és harcolok. Harcolok azért, hogy elismerjék, én sem különbözöm másoktól, ugyanannyi jogom van dönteni az életemről, mint neked, aki most ezt a pár sort olvasod. És igen, kimondom ez a rendszer embertelen. Embertelene az intézetek, ahol a személy, egyén elveszik, örülhetsz, ha segítség címen nem aláznak porig. Embertelen a gondnoksági rendszer, ahová úgy betesznek, hogy nem vizsgálják át kellően, indokolt-e. Amivel csak még több fájdalmat okoznak. Embertelen az, hogy egy idegentől függ minden döntésem, holtan így is korlátozva vagyok betegségem folytán. Embertelen az, hogy nem vesznek emberszámba. Szerencsére vannak még, akik próbálnak segíteni. Pető Márk, a TASZ ügyvédje nélkül esélyem se lenne, hogy kikerüljek ebből a rendszerből. Ezen dolgozunk most, hogy a kizáró gondnokság helyett, végre egy támogató segítségével élhessek és intézhessem az életem azon dolgait, melyeket annak idején indokolatlanul elvettek tőlem. Perelek a cselekvőképességem visszaszerzéséért.”

Az ilyen botrányok leleplezésében kulcsszerepet töltenek be azok az emberek, akiknek van merszük. **Mi büszkén állunk az olyan állampolgárok mellé, akik megélhetésük kockáztatása mellett is védik a közös vagyonunkat. 2016-ban két közérdekű bejelentőt is képviseltünk: egy az egészségügy, egy pedig az önkormányzati ingatlan gazdálkodás visszásságaira hívta fel a figyelmet.**

Köztisztviselő vagyok, nem kutya

“A tavalyi év nyarán tűnt fel, hogy a Király utca 15. szám alatti társasházzal kapcsolatban mennyi anyag jön be hozzánk. Az egyik alkalommal ugyanarra a bizottsági ülésre, ugyanarra a lakásra vonatkozóan két előterjesztés is érkezett. Az egyikben az volt, hogy a Király u. 15-ben az I/5-ös lakást 2,88 millióért eladja az önkormányzat a bérlőnek, a másikban pedig az, hogy a bérlő 22,25 millióért továbbadja. Azonnal jelentettem a főnökeimnek, hogy itt bizony akár a nemzeti vagyon megkárosítása is szóba jöhet, és szoltam, hogy ezt az ügyet jó lenne kivizsgálni. Ez odáig jutott, hogy szoltunk erről a visszásságról a vagyongazdálkodási főosztálynak és a pénzügyi főpolgármester-helyettesi irodának. Az égvilágon semmi választ nem kaptam erre. Később nyilvánvalóvá vált számomra, hogy nem akarnak ezzel foglalkozni, ezért február 22-én írtam a panasztörvény alapján egy hivatalos közérdekű bejelentést, melyben ismét közöltem az aggályaimat és az ügy kivizsgálását javasoltam. **Itt kell megköszönjem Kapronczay Stefánia és a TASZ közreműködését, akik sügtak nekem, és vállalták, hogy képviselnek az ügyben.**”

Részlet a VII. kerületi bérlakásbiznisz miatt kirúgott jogással készített interjúból (atlatszo.hu)

Hasonlóan rossz gazda akkor is, amikor bár kimondta az Európai Emberi Jogi Bíróság, hogy a magyar egyháztörvény sérti az egyezményt, mégsem terjeszt elő olyan törvényjavaslatot, ami orvosolná a problémát. Idén már két éve végleges az a döntés, ami szerint az egyház törvény alapvető jogokat sért és ezért kártérítést kell fizetnie az államnak. Új törvény továbbra sincs, az állam inkább fizeti a jogsértés költségeit a mi pénzünkből.

Tűr, tilt, támogat

A kormányzat 2010 óta egyre jelentősebb mértékben korlátozza a lelkiismereti szabadságot. Ennek a folyamatnak a része az egyház-politika: a 2011-es egyháztörvénnyel, amely az Országgyűlés hatalmazta fel arra, hogy egyházként ismerjen el vallási közösségeket, és több száz egyházat fosztott meg a jogállásától, az állam néhány baráti egyház számára monopolizálta a magyar polgárok hitéletét. Bár a törvényt az általunk képviselt vallási közösségek keresetei nyomán mind az Alkotmánybíróság, mind az Emberi Jogok Európai Bírósága jogsértőnek ítélte, a kormányzat a mai napig nem részesítette megfelelő erkölcsi, jogi és anyagi jóvátételben a jogfosztott vallási közösségeket. A jogsértő törvény szégyenszemre ma is hatályban van, és a kormányzat látványosan nem hajlandó az európai alkotmányos és emberi jogi sztenderdeknek megfelelően módosítani. A kivételezett egyházak hitéletét a kormány minden eddiginél bőkezűbben és minden eddiginél nagyobb kiváltságokkal támogatja – például a közoktatásban kötelezően választandó hittant csak bevett egyházak oktathatnak, és jelentősen megnőtt a bevett egyházak által átvett iskolák száma is –, és ezzel folyamatosan és mind jobban megsérti az állam világnézeti semlegességének a polgárokkal szemben fennálló követelményét. Leginkább alkalmas tücsere is.

„AKKOR VAN VÉGE, HA MI MONDJUK, HOGY VÉGE”

A hatalom minden igyekezete dacára létezik civil aktivitás.

A hatalom minden igyekezete dacára létezik civil aktivitás. Annak ellenére, hogy Magyarországon általánosan érzékelhető a távolságtartás a politikától egyre több olyan polgár van, aki egy-egy őt érdeklő ügyben egyedül vagy másokkal együtt politizálni kezd. Mozgalmak szerveződnek, felfutnak, majd sokszor eltűnnek, de a következő mozgalmakban tovább élnek. Átütő sikert mindeddig nem értek el, mégis több reményre adnak okot, mint a politikával hivatásszerűen foglalkozók tevékenysége. **A közügyekben fellépő polgárok jogainak aktívabb védelmére, ezzel az aktív állampolgárság fejlesztésére hoztuk létre az ügyvédhálózatunkat, amiben országszerte nyújtunk jogi képviselést azoknak, akiket szabadságjogaik gyakorlása miatt hátrány ér.**

Az év első felében ilyen mozgalom volt a közoktatás állapotának tarthatatlansága miatt szerveződött kockásinges mozgalom, amelyben tanárok, diákok, szülők és szimpatizánsaik vállalták véleményüket -- nem kis személyes kockázatot is vállalva ezzel. Követeléseket fogalmaztak meg, nagy tömegeket megmozgató tüntetéseket szerveztek, és sok diákkal megismertették a véleménynyilvánítás, a politizálás ízét. Az év közepén voltak a csúcson a Ligetvédők és más, budapesti fakivágások miatt tiltakozók mozgalmi, akik utcai akcióikkal sok polgárral tudatták, hogy kétségesnek tartják a beruházásokról szóló hivatalos adatok hitelességét, és képesek voltak vitát generálni a fakivágásokkal járó beruházásokról. A fák kivágása sok, korábban passzív budapesti polgárt is közéleti aktivitásra készítetett. Több olyan, nem országos fogyatékosok ügyeivel foglalkozó és szülői csoport és szervezet megerősödése is érzékelhetővé vált ebben az évben, akik saját érdekeik kifejezésében és érvényesítésében egyre nagyobb tapasztalatot szereznek és bővítik saját tagságukat. **A tüntetőket, az induló mozgalmakat a folyamatosan támogatjuk tanácsadással arról, hogy miként érvényesíthetik a követeléseiket, milyen jogaik vannak és mire kell figyelniük ezek gyakorlása során.**

“Komáromy Gergő [G Ras] vagyok, zenész. Először tavaly néhány menekültellenes uszító plakát “kreatív újragondolása” miatt, aztán idén a Ligetvédők mozgalomban vállalt részvételem okán kerültem olyan szituációba, hogy megbízható jogi segítségre volt szükségem. Persze nem vagyok mondjuk sikeres oligarcha, vagy épp aktuálisan “erős” csapatban játszó politikus, hogy saját fizetett jogászhaderegem legyen, és/vagy a törvényes felelősségre vonástól “egyenlőbbként” eleve ne kelljen tartanom, úgyhogy óriási támogatás volt a TASZ részéről, hogy beszállt tanácsokkal, ügyintézással, mindennel, ami épp kell[ett]. Nyilván elszomorított, hogy a végletekig békés, erőszakmentes, a társadalom számára valós veszélyt nem jelentő, sőt inkább kifejezetten a közösség; az emberség, az együttérzés, a konstruktív együttműködés, a felelősségvállalás ösztönzése, az alapvető emberi és állampolgári jogok, az igazságosság, a fenntartható jelen és jövő érdekében gyakorolt véleménynyilvánító civil kurázsira a “hatalom” válasza jelenleg kis hazánkban a lehető legszigorúbb büntetés. Cynikus, folyamatos aljasságoktól, súlyos törvényteleniségektől, sőt fizikai erőszaktól sem visszariadó, az állami szerveket, a rendőrséget is gátlástalanul önző politikai-gazdasági célokra a lakosság ellen használó támadás sorozat. Viszont cserébe erőt és reményt adott, hogy a mindezek ellenére inspirálóan nagy erejű lakossági támogatás mellett egyből voltak, akik pl. jogi szakemberként is erkölcsi kötelességüknek érezték, hogy az aktivisták mellé álljanak. **Megnyugtató és reménytelen, hogy a jelen helyzetben is, akkor is, ha politikailag érzékeny témában keveredik az ember kockázatos helyzetbe “pusztán” azért, mert a lelkiismeretét követi, lehet számítani a szolgálatukat ingyenesen, elvi alapon felajánló lelkes, elkötelezett, idealista, ugyanakkor hiteles és profi segítőkre a jog, a törvényesség területén is.”**

A civil fellépés akkor lehet képes mind több polgárt politikai aktivitásra sarkallni, ha kézzelfogható sikerrel jár, hiszen az ilyen akciók sikerélményt hoznak a bennük résztvevőknek. **2016-ban ilyen sikeres civil fellépés volt a bejegyzett élettársi kapcsolat intézményét értelmetlenné tevő kormányzati szándék elleni tiltakozás. Egy nap alatt kétezeren csatlakoztak az általunk is szervezett tiltakozáshoz, mire a módosítás támogatói visszavonták a javaslatukat.** A közös fellépés ereje segített meghátrálásra bírni a kormánytöbbséget.

Ősszel a menekültellenes népszavazási kampányban is láthatóvá vált a civil vélemény. Azért nem csak a kormány sokmilliárd forintba kerülő masszív propagandájával lehetett találkozni, mert a Magyar Kétfarkú Kutypárt magánadományokból finanszírozott, önkéntesek által ragasztott plakátjai lepték az utcákat. Huszonöt civil szervezet együtt kampányolt a népszavazás érvénytelenítése mellett, a legtöbb embert megmozgató tüntetést is civilek szervezték a kampányban.

A TASZ történetében a 2016. évi menekültellenes népszavazás előtti gyűlöletkeltő kampány volt az első, amiben határozottan állást foglaltunk a szavazat tartalmát illetően: az érvénytelen szavazat mellett érveltünk. Ilyet ez előtt azért nem tettünk, mert jogvédő szervezetként az a missziónk, hogy jogi segítséget nyújtsunk az alapvető jogok gyakorlásához, amennyiben ez alkotmányos keretek között és az emberi jogokat tiszteletben tartva történik. Az október 2-i népszavazás azonban nem ilyen volt: az emberi méltósággal össze nem egyeztethető, jogellenes népszavazás volt, amely a választópolgárok kezébe nem adott valódi döntési jogot, gúnyt űzött a népakarat kinyilvánítására szolgáló intézményből, becsapta a választópolgárokat. Ezért vettünk mi magunk is részt a kampányban.

Üzenj a kormánynak: Szavazz érvénytelenül!

Az érvénytelen szavazatok száma a magyar népszavazások történetében példátlanul magas volt, üzenetértékéhez nem férhet kétség. Az 2004-es EU-népszavazáson a szavazatok alig 0,49%-át – csupán minden 200. szavazatot – találtak érvénytelennek. Az 1997-es NATO-népszavazástól a határon túliak könnyített honosításáról szóló (az ideihez hasonlóan érvénytelen) 2004-es népszavazásig ez a szám szinte mindig 1% alatt vagy körül volt, és soha nem haladta meg a kb. 2%-ot. A magyar választópolgárok tudnak érvényesen szavazni – ha akarnak. Az idei népszavazáson viszont a leadott szavazatok 6,17%-át találták érvénytelennek. Minden tizenhatodik szavazó érvénytelenítette szavazatát. Van okunk tehát hinni benne: az érvénytelen szavazatokkal a választópolgárok azt üzenték, tisztelik a demokráciát, kiveszik belőle a részüket, és nem hagyják bemocskolni.

A népszavazás egyik fontos tanulsága az volt, hogy nagyon sokan vannak Magyarországon, akik szerint egy embertelen és álságos népszavazáshoz nem szabad hozzájárulni. **Minden korábbinál magasabb számban érvénytelenül szavazók és a távolmaradók tömege alapján abban biztosak lehetünk, hogy sokan vannak az országban olyan emberek, akikre az emberi jogi eszme hatással van.** Akiknek a választói magatartását befolyásolja az, ha arra mutatnak rá civil szervezetek, hogy egy népszavazás embertelen. Akiknek számít, hogy egy népszavazás valóban alkalmas-e a nép közvetlen hatalomgyakorlására. Akik nem hagyják szó nélkül, ha az alkotmányosság intézményeiből gúnyt űz egy kormányzat.

Az egyenlő emberi méltóságot tiszteletben tartó magyar állam csak akkor jöhet létre, ha az ilyen emberek többen lesznek. Mi a magunk eszközeivel azon dolgozunk, hogy ez így legyen.

A TASZOSOK

Akik nélkül 2016 kevésbé lett volna szabad Munkatársainknak köszönhető, hogy nap mint nap kiállunk a szabadságért tárgyalótermekben, képzéseken, konferenciákon, szakmai egyeztetéseken, a sajtóban, városi egyetemeken és kisebb falvakban is.

MUNKATÁRSAINK VOLTAK A 2016-OS ÉVBEN:

Asbóth Márton, Baltay Levente, Bartakovics Balázs, Bognár Zoltán, Bordás Róbert, Boros Ilona, Dojcsák Dalma, Erdey Péter, Ferencz Éva Médea, Fazekas Zoltán József, Fekete Tünde, Fernezelyi Borbála, Harmat Gabriella, Hegyi Szabolcs, Hidvégi Fanny, dr. Hüttl Tivadar, Jokán Andrea, Jovánovics Eszter, Juhász Gábor, Kapronczay Stefánia, Kardos Tamás, Kálmán Mátyás, Kertész Anna, Koncsik Anita, Mécs János, Milanovich Dominika, Mráz Attila, Nehéz-Posony Kata, Nónay Gábor, Pető Márk, Perlik Nóra, Schmidt Norbert, Surányi Ádám, Szabó Máté Dániel, Szegedi Zsolt, Szeles András, Tóth Anita, Torma Judit, Várkonyi Réka, Velényi Réka, Verdes Tamás, Vissy Beatrix, Zágoni Rita, Zeller Judit

A TASZ-ban a napi feladatokat munkatársak, megbízott ügyvédek és önkéntesek végzik el. Ugyanakkor a sajtóban megjelenő, cikkeket író, bíróságokon érvelő, utcán aláírást gyűjtő munka mögött áll, azt támogatja az elnökség és a felügyelő bizottság. Büszkék vagyunk arra, hogy az elnökségünk és a felügyelő bizottságunk sokszínű, és arra, hogy különböző szakértelmű emberek járulnak hozzá a TASZ stratégiájának kialakításához, a fenntarthatóságunkhoz. A jelentésben részletezett munka nem valósulhatott volna meg nélkülük.

ELNÖKSÉGI TAGOK:

Bíró Ágota, tréner, szervezetfejlesztési tanácsadó, facilitátor, coach

Ágotának oktatás, tanulás, szervezetfejlesztés, tréning, coaching, mentorálás és mindezekkel kapcsolatos projektek menedzselésében van tapasztalata. A pályáját művészet-kommunikáció-angol szakos tanárként kezdte egy alternatív iskolában. 2008 óta dolgozik nemzetközi projekteken facilitátorként, trénerként, tanácsadóként, projektvezetőként. 2013-ban kezdett vezetői coachingot tanulni. Minden tevékenységének a tanuláshoz van köze, de nem a hagyományos iskolai keretek között: fejlesztett fiatal vezetőket, dolgozott multinacionális cég vezetőivel és civil aktivistákkal Magyarországon és Európa sok országában. Dolgozott ki tréning programot középiskolásoknak 20 európai országban arra, hogy tegyék befogadóbbá az iskoláikat, szervezett konferenciákat, egyéb rendezvényeket. Módszertanilag leginkább az érdekl, hogyan lehet nagyon különböző hátterű emberek együttműködését elősegíteni, ill. hogyan lehet a közösség hangját döntéshozói szintig felhangosítani. Folyamatosan végez különböző formákban [egyéni terápia, mozgáscsoport, csoportos önreflexió] önismereti munkát annak érdekében, hogy a lehető leghatékonyabban tudjon emberekkel dolgozni és megértse az egyéni, vagy közösségi fejlődés útjában álló akadályokat.

Kállai Ernő, társadalomkutató

1969-ben született Budapesten. Tanult történelmet, szociológiát, politológiát, újságírást, jogot. Dolgozott zongorakísérőként, általános- és középiskolai történelem- és énektanárként, középiskolai kollégium nevelőtanárként. Próbálkozott újságírással, civil szervezetben jogi munkával. A Magyar Tudományos Akadémia Etnikai-nemzeti Kisebbségkutató Intézetének alapító tagja, majd Romológiai Kutatócsoportjának vezetője, valamint az elmúlt években egyetemi oktató, tanszékvezető főiskolai tanár volt. 2007 és 2013 között, a tisztség megszűntetéséig, a nemzeti és etnikai kisebbségi jogok országgyűlési biztosaként dolgozott. Számos kutatási program tagja és vezetőjeként az elmúlt évtizedben több mint 120 különböző tudományos írást tett közzé, több száz tudományos előadást tartott. Oktatói munkája során több tucat szakdolgozatot írtak hozzá, sok ezer hallgatót vizsgáztatott, tucatnyi tantárgyat tanított, több oktatási program akkreditációja fűződik a nevéhez.

Sándor Judit, jogász, bioetikus, a CEU professzora

Jogi tanulmányait Budapesten az Eötvös Loránd Tudományegyetem Állam- és Jogtudományi Karán végezte. 1988-ban Budapesten szakvizsgázott, majd 1991-ben a londoni székhelyű Simmons & Simmons cégnél dolgozott. 1993-ban összehasonlító alkotmányjog témakörben folytatott tanulmányokat és megszerezte az LLM fokozatot. 1993-ban és 2013-ban New York-ban, 1996-ban Párizsban, 1998-ban a kaliforniai Stanford Egyetemen végzett kutatómunkát. Nyolc emberi jogi és egészségügyi jogi tárgyú könyve (szerkesztett és írt) valamint számos tanulmánya jelent meg angol, magyar és francia nyelven. 1996-ban Ph.D. fokozatot szerzett. A budapesti Közép-Európai Egyetemen 1993-tól tanít. Jelenleg az egyetem Jogi, Politikatudományi, illetőleg a Társadalmi nemek tanszékén is tanít. 2004-2005-ben az UNESCO Bioetikai részlegét vezette. Számos hazai és nemzetközi jogalkotási munkában vett részt. 2005 őszén megalakította a CEU-n belül működő Bioetikai és Jogi Központot (CELAB). Mintegy tizenöt, az Európai Bizottság által finanszírozott projektben vett részt. Jogászként, kutatóként, tanárként és tanácsadóként az emberi jogok és a bioetika számos területén dolgozott magyar, angol és francia nyelvterületen.

Szigeti Tamás, kutató

2009-ben végzett az ELTE jogász képzésén, ami után a magyar civil szférában találta meg a helyét. Először a Transparency International Magyarországnál, majd a TASZ-nál dolgozott, de részt vett az Eötvös Károly Közpolitikai Intézet több kutatásában is. A TASZ-ban először gyakornokként (Információs Jogi Program), majd munkatársként (Szólásszabadság Program), végül programvezetőként dolgozott 2011-ig. A TASZ-t követően lehetősége nyílt az Oxfordi Egyetemen tanulni Weidenfeld ösztöndíjasként. Az oxfordi jogi karon végezett először egy mester diplomát [MJur, 2012], utána egy kutatói kisdoktori címet szerzett [MPhil, 2013] a politikai pártok feloszlásáról írt dolgozatával, ma pedig doktori kutatást [Phd] folytat ugyanott a politikai szólásszabadságról. Emberi jogokról szóló publikációi nagyrészt a Szuverén.hu jelentek meg, szakmai írásai pedig a Fundamentum folyóiratban. A TASZ munkáját elsősorban információszabadság, politikai szabadságjogok és anti-diszkriminációs jogi tanácsokkal segíti.

FELÜGYELŐBIZOTTSÁGI TAGOK:

Békés Gábor, közgazdász

Az MTA KRTK Közgazdaságtudományi Intézetének tudományos főmunkatársa, MTA Bolyai ösztöndíjas kutató és a Közép-Európai Egyetem (CEU) vendégtanára, a londoni CEPR európai közgazdasági hálózat tagja. Kutatási területei: nemzetközi közgazdaságtan, vállalati telephely-választás és termelékenység és regionális gazdaságtan. 2000-ben szerezte meg a London School of Economics közgazdaságtani mester-diplomáját. 2000-2002-ben dolgozott a londoni Lehman Brothers banknál. A doktori fokozatot a Közép-Európai Egyetemen 2007-ben szerezte. Az elmúlt években dolgozott az Európai Bizottság és az Európai Központi Bank vezette kutatási programokban. Számos vezető nemzetközi folyóiratban publikált, és írt a VOXEU.org illetve a Defacto blogokra is. Jelenleg a Közép-európai Egyetemen adatelemzést, illetve regionális és városi közgazdaságtant tanít. 2016-ban jelent meg szerkesztett könyve európai versenyképességről.

Baráth Barna, közgazdász

A Green School Bali kuratóriumának tagja és korábbi stratégiai igazgatója, illetve a Vertis Környezetvédelmi Pénzügyi Zrt. igazgatóságának tagja. A Green School célja, hogy olyan zöld vezetőket neveljen, akik egy fenntartható világért kívánnak és tudnak tenni ma és a jövőben. A Green School előtt Barna a kibocsátás-kereskedelmi piaci úttörőjének számító Vertis vezérigazgatója volt 12 évig. A Vertis mindig feladatának tekintette a klímaváltozással kapcsolatos oktatást és tájékoztatást. Ennek keretében szervezte a "Vegyél Vissza" középiskolai oktatási programot, a "Hülyeség Kora" film magyarországi bemutatóját, illetve a "Fenntartható Energia – Mellébeszélés Nélkül" című sikerkönyv magyar megjelenését. Korábban Barna nemzetközi vállalatoknál dolgozott Közép-Európában, az Egyesült Királyságban és az Egyesült Államokban stratégiai, pénzügyi és informatikai területeken. Barna a Los Angeles-i UCLA egyetemen szerzett közgazdasági diplomát, és a London Business Schoolban tanult vállalati pénzügyeket.

Nagy Márta, Gazdasági Versenyhivatal volt elnökhelyettese

1947-ben született Sárszentmiklóson. A Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetem elvégzése után hét évig ott tanított vállalati gazdaságtant és készletgazdálkodást. Az állami-gazdálkodásban először az Országos Anyag és Árhivatalban készletgazdálkodással, majd a 80-as évek közepétől a versenyszabályozás előkészítésével foglalkozott. 1991-től a GVH Versenypolitikai Irodáját vezette, majd 1997-től 2009-ig elnökhelyettes volt. 2011-től 2014-ig a Budapesti Városgazdálkodási Holding igazgatóságának volt tagja, majd elnöke. Jelenleg az Alternatív Közgazdasági Gimnázium Alapítvány kuratóriumának tagja, elnöke, a Társaság a Szabadságjogokért felügyelőbizottságának tagja, a Volt Istvánosok Baráti Körének alelnöke, a Magyar Védjegy Egyesület ellenőrző bizottságának elnöke.

STATISZTIKÁK

44 önkéntes vett részt a munkánkban

659 órát töltöttek velünk és a következőkben nyújtottak segítséget: demonstráció megfigyelés, fotózás, adatrögzítés, konferenciaszervezés, szakmai tanácsadás, fordítás, lektorálás, sajtótájékoztató szervezés, transzparensfestés, rendezvényszervezés, ötletelés, videofelvételkészítés és vágás, kitelepülés és aláírásgyűjtés, workshop szervezés, online kutatás, videófeliratozás, hangfelvétel digitalizálás, fesztivál kitelepülés, kampányszervezés

Akik különösen sokat segítettek nekünk az idei évben:
Csernatony Zoltán, Hajdu Laura, Joseph Foss, Makay Géza, Molnár Krisztián,
Molnár Zsuzska, Rátz Márton, Simándi Andi, Simics Balu, Török Fanni

Nagyon köszönjük a munkátokat!

**2016-BAN 118 EGYEDI ÜGYBEN NYÚJTOTTUNK KÉPVISELETET,
ÉS
181 TÁRGYALÁSON ÉS MEGHALLGATÁSON VETTÜNK RÉSZT.**

EZ AZT JELENTI, HOGY **199 MUNKANAP** MAJDNEM MINDEGYIKÉN OTT VOLTUNK EGY SEGÍTSÉGET KÉRŐ ÁLLAMPOLGÁR MELLETT.

2016-BAN MÁR AZ ORSZÁG ÖSSZES TELEPÜLÉSÉN NYÚJTUNK ÜGYVÉDI KÉPVISELETET, PERES ÜGYEKET VISZÜNK TÖBBEK KÖZÖTT:
BUDAPESTEN, CSÖRNYEFÖLDÖN, VÖRÖSTÓN, ÖKÖRITÓFÜLPÖSÖN, MOHÁCSON, BÉKÉSCSABÁN, GYÖNGYÖSÖN ÉS NYÍREGYHÁZÁN IS.

HIÁNYZÓ EMLÉKEK KAMPÁNYUNK PETÍCIÓJÁT **2176** EMBER ÍRTA ALÁ
SZABADON SZERETNI KAMPÁNYUNK PETÍCIÓJÁT **2372** EMBER ÍRTA ALÁ

3483 HÍRLEVÉLRE FELIRATKOZÓ
14709 EMBER OLVASTA AZ IDEI LEGSIKERESEBB
BLOGBEJEGYZÉSÜNKET, AMI A GYERMEKVÉDELEMRŐL SZÓL

Idézetek a legolvasottabb írásainkból:

“Ezért dolgozunk a jogellenes, nagy többségében roma családokat érintő gyermekkiemelések ellen, hiszen még a legnagyobb és legritkább siker, a hazagondozás sem teszi jóvá azt a már soha nem pótolható időszakot, azt a szülői és gyermeki traumát, amelyet egy gyermek családjától való elszakítása okoz.” [Boros Ilona: Feleslegesen tönkretett életetek]

“Úgy tűnik, majd’ mindenkinek személyes története van kórházi fertőzés miatti halálesetekről. El sem merem képzelni, hányan lehetnek az országban, akiknek a szerettei elkaptak egy fertőzést a kórházban, és ez okozta a halálukat. A hozzátartozók pedig egyedül kénytelenek megküzdeni ezekkel a teljesen értelmetlen halálesetekkel, miközben senki soha nem meri őszintén kimondani: hibáztunk. És sajnáljuk.”

[Asbóth Márton: Kórházi fertőzések: özönlenek a történetek a családi tragédiákról]

“Fontos tehát, hogy ne felejtsük el: amellet, hogy küzdünk egy működő egészségügyért, ne mondjunk le a leginkább rászorulókról sem. Hisz mindamellet, hogy általános emberi norma azok érdekeinek képviselője, akik nincsenek olyan helyzetben, hogy saját érdekeiket érvényesítsék, az egész társadalom számára alapérték, ha minél jobb egészségben tartja polgárait.”

[Fernezeyi Borbála: Lehajtott fejjel az orvosnál II.]

Van-e jogunk megvédeni beszélgetéseinket, üzeneteinket és fájljainkat illetéktelenektől, ugyanúgy, ahogy a lakásunkat vagy az autónkat is jogunk van bezárni. Nagyobb biztonságban lennénk-e akkor, ha nem zárhatnánk be a lakásunkat vagy az autónkat? Biztonságos lenne-e az, ha nem titkosíthatnánk érzékeny üzeneteinket? Nem, sőt, kiszolgáltatottabbá tenné bennünket.

[Szabó Máté Dániel: A kormány be akarja tiltani a zárat az ajtódon]

További írásaink: ataszjelenti.blog.hu

MÉDIAMEGJELENÉSEK

TELEVÍZIÓS MEGJELENÉSEK SZÁMA:

117

RÁDIÓS MEGJELENÉSEK SZÁMA:

94

ÍROTT SAJTÓ:

235

BLOGPOSZTOK SZÁMA:

77

LEGNAGYOBB ELÉRÉST PRODUKÁLÓ FB POSZTUNK:

185 000

“Szűkülnek az érettségi jelentkezési lehetőségek mindössze
24 nappal a jelentkezési határidő előtt”

VIDEÓK:

LEGNÉZETTEBB VIDEÓNK:

4 MILLIÁRD 7 PENDRIVEON

- MEGSZEREZTÜK A SZÁZADVÉG-TANULMÁNYOKAT

78.000 FŐ

“Van az a dokumentum, amiért három évig is érdemes pereskedni,
ma egy illet adott ki a Miniszterelnökség.

A tanulmányok átadására 1335 nappal az után került sor, hogy megszületett az első adatigénylés, és
1128 nappal az után, hogy lejárt a 15 napos törvényi határidő az adatigénylés megválaszolására.

Ez a határidő 75-szöröse.”

3 TOVÁBBI KIEMELT VIDEÓNK 2016-BÓL

FARKAS NORBERT TÖRTÉNETE: HA KIÁLLSZ MAGADÉRT, KÖNNYEN A BÍRÓSÁGON TALÁLOD MAGAD! **37.000**

“Farkas Norbert, volt állami gondozott gyermekként felemelte a szavát a vele szemben elkövetett visszaélések ellen, de szókimondása miatt végül a bíróságon találta magát.

Az országosan elérhető ügyvédhálónkon keresztül kapott segítséget.

Az ügyvédhálónk tevékenységét olyan ügyfeleinken keresztül mutattuk be, akiknek története túlmutat önmagán, akik a TASZ segítségével együtt küzdenek a rendszerszinten jelentkező problémákkal szemben.”

HIÁNYZÓ EMLÉKEK: JÁZMIN ANDREA TÖRTÉNETE **7.600**

“A Romaprogram munkájáról a Hiányzó emlékek kampány keretében animációs Filmet és több riportfilmet is készítettünk. Markó Luca csodás animációjában megismerhettétek Jázmin” történetét, aki 4 éves koráig szerető családjában nőtt fel, majd egy napon kisbusz érkezett a gyámügytől, ami a kislányt nevelőszülőkhöz vitte. A szüleitől távol töltött időt semmi sem pótolhatja már.

A valós történetek alapján készült animáció hangját és zenéjét Matos Gergő készítette.”

NO PARA! KAMPÁNY VIDEÓK **248.000 ÖSSZNÉZETTSÉG**

“A videóink a mobiltelefon-használat, emailezés és böngészés során fenyegető veszélyekre hívják fel a figyelmet.

A telekommunikációs eszközös használatát biztonságosabbá tevő alkalmazásokat gyűjtöttünk össze a nopara.org honlapon; ugyanitt Edward Snowden személyes üzenete, illetve közérthető szöveges és multimédiás felvilágosító tartalmak is várják az érdeklődőket.”

Civil szervezetek, akikkel 2016-ban együtt dolgoztunk:

Anti-Defamation League,
A Város Mindenkié Csoport,
Alternatíva Alapítvány,
Amnesty International Magyarország,
Art Éra Alapítvány
Artemisszió Alapítvány,
atlatszo.hu,
Autonómia Alapítvány,
Az emberség erejével Alapítvány,
Baptista Szeretetszolgálat Utcafront,
Cigány Szociális és Művelődési Módszertani Bázis,
Cirko Gejzír Filmszínház,
Civil Kollégium Alapítvány
Civil Média,
CSEVE Csoport,
Csillagház Általános Iskola,
Demnet Alapítvány,
Dialóg Egyesület,
Drogprevenációs Alapítvány [DPA],
EnergiaKlub,
Európai Roma Jogok Központja [ERRC],
Eötvös Károly Közpolitikai Intézet,
Esélyt a Hátrányos Helyzetű Gyerekeknek Alapítvány [CFCF],
Északi Támpont Egyesület,
Faág Baráti Kör,
FÉSZAK [Fogadó] Északabauji közösségfejlesztők köre
Egyesület,
Főszerkesztők Fóruma
Független Médiaközpont,
Greenpeace Magyarország,
Habitat for Humanity Alapítvány,
Halmozottan Sérültek Heves Megyei Szülöszövetsége,
Háttér Társaság,
Human Platform,
Integrált Drogterápiás Intézet [INDIT],
Igazgyöngy Alapítvány,
Jogriporter Alapítvány,
K-Monitor,
Kárpátok Alapítvány,
Kék Pont Alapítvány,
Kék vonal Gyermekkrízis Alapítvány,
Khetanipe a Romák Összefogásáért Egyesület,
Közélet Iskolája,
Magyar Helsinki Bizottság,
Media Legal Defence Initiative,
Mental Disability Advocacy Centre,
Menedék Egyesület,
Menhely Alapítvány,
NANE Egyesület,
Nemzeti és Etnikai Kisebbségi Jogvédő Iroda
NIOK Alapítvány,
Nógrád Megyei Cigány Kisebbségi Képviselők és Szószólók
Szövetsége,
Női Érdek Alapítvány,
Ökotárs Alapítvány,

Patent Egyesület,
PILnet Hungary,
Political Capital,
Republikon Intézet,
Roma Education Fund,
Roma Sajtóközpont,
Soteria Alapítvány,
SOS Gyermekfalvak Magyarország,
Szexmunkások Érdekvédelmi Egyesülete,
Születésház Egyesület,
Társadalomkutatási Intézet Zrt.,
Transparency International Magyarország,
UNICEF Magyarország,
Utcajogász Egyesület

Civil hálózatok, szövetségek, melyeknek tagjai vagyunk:

Ártalomcsökkentők Szakmai Egyesülete (ÁSZ),
Eurasian Harm Reduction Network [EHRN],
European Liberties Platform,
IFEX,
International Drug Policy Consortium [IDPC],
International Network of Civil Liberties Organizations
[INCLO],
Magyar Drogprevenációs és Ártalomcsökkentő Szervezetek
Szövetsége,
Vienna NGO Committee on Drugs [VNGOC]

Köszönjük a munkáját állandó partnereinknek:

Belák Baláznak, Hitka Viktóriának, Katona Évának,
Petrovszky Péternek, Venczel Sárának!

Ingyenes szolgáltatásaikkal minket segítenek:

-többek között az AnKert, a Kantaa, az Imedia,
és a Pólópokol. Köszönjük felajánlásait!

MIBŐL ÉS HOGYAN GAZDÁLKODUNK?

A TASZ missziója, hogy a hatalommal szemben megvédje az emberek alapvető szabadságjogait. Ezért függetlenségünk záloga, hogy megalakulásunk óta nem fogadunk el támogatást a magyar államtól vagy magyarországi pártoktól. Így a forrásainkat kizárólag pályázatok vagy egyéni felajánlások biztosítják, amelyekről szintén van etikai szabályzatunk.

A TASZ eredményes működéséhez nélkülözhetetlen anyagi támogatást így magánszemélyek, cégek, valamint magánalapítványok biztosítják, akik támogatásukkal, adományukkal, szolgáltatásukkal vagy 1 % felajánlásukkal segítenek nekünk. A függetlenségünk és ütőképességünk fenntartásához elengedhetetlenek a hazai magánszemélyek felajánlásai valamint a céges támogatások. Bár az intézményi támogatások biztosítják a legnagyobb részét a működési költségeinknek, eltökéltek vagyunk, hogy egyre növekedjen a magánadományok aránya.

Kiemelten fontos számunkra, hogy gazdálkodásunk átlátható legyen mindenki számára, erről minden évben közzéteszünk egy összefoglalót a honlapunkon.

**LEGYEN ÖN IS A SZABADSÁG RÉSZVÉNYESE! TÁMOGASSA
RENDSZERESEN A MUNKÁNKAT!**

CIB Bank:

11110104-18067109-10000001

MagNet Bank: 16200216-00089166

Egyéb támogatási lehetőségekről honlapunkon bővebben olvashat:

tasz.hu/tamogatas